

Τρικούπης, Φασουλής,
μετά χαρᾶς πολλῆς.

Τ.—ὦ! ὦ! καλῶς ὄρισάτε!...

Φ.—

ὦ! ὦ! καλῶς σᾶς ἔβρηκα!

μέ συγχωρεῖτε ποῦ φορῶ ἀκόμη μαγουλίκια,
ἀφ' ὅτου ὅμως ἔκαμε Σύλλογους τᾶλλο κόμμα
ἀμφέβαλλον ἂν ἴστην ζωὴν ὑπάρχετε ἀκόμα
καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔσπευσα μέ τὸν λαιμὸν δεμένον
ἐκ φόβου μήπως σᾶς εὐρῶ αἱματοκυλισμένον,

πλὴν τὸν Θεὸν εὐχαριστῶ ποῦ ζωντανὸν σᾶς εἶδα...

Τ.—Εὐχαριστῶ σας δι' αὐτὴν τὴν ἐνθερμον φροντίδα
κι' ἐπὶ τῇ ἀναρρώσει σας ὑπερβαλλόντως χαίρω...

Φ.—Τὸ τί αἰσθάνεσθε γιὰ ἡμᾶς πολὺ καλὰ τὸ ξέρω,
μά και οἱ δὲ ἐσώθημεν ἐκ θαύματος ἀγίου
χάριν τοῦ Θεοῦ, τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Ἰσοζυγίου.

Σύλλογος πολιτικός
καὶ εἰς ἄκρον τραγικός.

Ἐν μέσῳ τῶν Ἀπόκρεω, τῆς ζάλης, τῶν χορῶν,
εἰς Σύλλογος Πολιτικός ἐξαίφνης ἐσυστήθη,
τῆς σωτηρίας πρόδρομος, σημεῖον τῶν καιρῶν
κι' εὐθὺς ἀνεκουφίσθησαν τῶν πολιτῶν τὰ στήθη.
Εἰς Σύλλογος πολιτικός... δὲν εἶναι καῖζε γέλα....
καὶ πάλιν ἐπανάστασις μαπαροῦτι καὶ φουρνέλα.

Ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς ἴστα ὕψη ἄς κυττάζη,
ἄς μὴν ἀκούη δι' αὐτὸν ὁ Σύλλογος τί λέει,
ἄς τρώγη, ἄς κορδώνεται καὶ ἄς διασκεδάζη
μέ τὴν κυρίαν Γκέρσεῦ καὶ μέ τὴν Γκαλουλέῦ,
τὰς ἀπογόνους τοῦ Τζῶν Μπούλ, τὰς ὑψηλὰς κυρίας,
τὰς ἀδελφὰς τοῦ Σώλσβουρν τοῦ ἐκ Σαλισβουρίας.

Ἄλλὰ ὁ Σύλλογος αὐτὸς τὸν ἄμπακο τοῦ ψάλλει,
γαλκεύει τόσους κερανοῦς, ἐργάζετ' ἐν τῷ σκότει,
ὅ ἕνα παποῦτσι καὶ τὰ δυὸ ποδάρια του θὰ βάλῃ,
ἐκεῖ ὁ πρωτοκάθεδρος κι' οἱ ἐν τοῖς ἴσοις πρώτοι.
Ἐκεῖ δὲν εἶναι οὔτε φῶς, οὔδὲ χαρὰ καὶ γέλως,
ἀλλ' ἀπαισιῶς ἀνηγεῖ φρικτὸν θανάτου μέλος.

Ἄφοῦ κανεῖς Ἀρμόδιος ἀκόμη δὲν ἐφάνη
νὰ πετσοκόψη μερικὸς τοῦ ἔθνους ὀλετήρας,
ἀφοῦ ἡ ἐπανάστασις τοῦ λαύρου Κοντογιάννη
δὲν ἦρε στήθη ἀνοικτὰ καὶ ἀνδροφόνους χεῖρας
καὶ κατὰ τύχην μας κακὴν δὲν ἔφθασε εἰς πέρας
κι' οὔτε κανεῖς ἐν στόματι ἐπέρασσε μαχαίρας.

Ἄφοῦ τὰ χεῖλη ἐκλείσαν ξηρὰ καὶ διψαλέα
κι' ὁ Καραπάνος ἔπαυσε πσοκὸτα νὰ σερβίση
κι' ἀδίκως ἐπερίμεναν πολλοὶ τὸν βασιλέα
ἐπάνω εἰς τὸλόχρυσο τοῦ Θεοδωρῆ γεφύρι,
εἰς Σύλλογον Πολιτικὸν εὐθὺς συνῆλθον πάντες
οἱ τότε ἀπὸ τῆς βουλῆς τὰς ἔδρας μεταστάντες.

Συνῆλθον ἐπὶ τὸ αὐτὸ τοῦ ἔθνους οἱ σωτήρες
καὶ ἤνοιξαν τὰ στόματα κι' ὑψώθησαν αἱ χεῖρες.
Ἄγχονη ἴστον Πρωθυπουργόν, Ραχὴλ τὰ τέκνα κλαίει
κι' ἐνῶ ἐκεῖνος ἔτρωγε ἴστο σπῆτι τοῦ Δραγούμη
μέ τὴν κυρίαν Γκέρσεῦ καὶ μέ τὴν Γκαλουλέῦ
οἱ τοῦ Συλλόγου ῥήτορες τὸν ἔκαμαν τουλοῦμι.

